

चालीसौं पदको लुकेको इतिहास - गन्ती चौबीसौं अध्याय

इजकिएल संख्या पाँच

Jeff Pippenger

2026-08-10

हामीले केही लेखहरूदेखि विचार गर्दै आएको Testimonies, volume five को उक्त अंशमा; इजकिएल, यशैया र यूहन्नालाई दिइएको मन्दिरसम्बन्धी दर्शनबारे हामीलाई जानकारी दिइएको छः

“यी पाठहरू हाम्रो हितका लागि हुन्। हामीले परमेश्वरमाथि आफ्नो विश्वास अडिग राख्नुपर्छ, किनकि हाम्रो सामुने यस्तै समय छ, जसले मानिसहरूको प्राणलाई परख्नेछ। ख्रीष्टले जैतूनको डाँडामा, आफ्नो दोस्रो आगमनभन्दा अघि आउने भयावह न्यायहरूको वर्णन गर्नुभयो: ‘तिमीहरूले युद्धहरू र युद्धका हल्लाहरू सुन्नेछौ।’ ‘जाति जातिको विरुद्ध उठ्नेछ, र राज्य राज्यको विरुद्ध: अनि विभिन्न ठाउँहरूमा अनिकाल, महामारी, र भूकम्पहरू हुनेछन्। यी सबै वेदनाहरूको आरम्भ मात्र हुन्।’ यद्यपि यी भविष्यवाणीहरूले यरूशलेमको विनाशको बेला आंशिक परिपूर्ति पाए, तिनको अझ प्रत्यक्ष प्रयोग अन्तिम दिनहरूमा हुन्छ।”

आवको नवौं दिन

हिब्रू भाषामा “अभको नवौं दिन” भन्ने अर्थ हुने तिशा ब’आभ यहूदीहरूको त्यो दिन हो, जसले ईसा पूर्व ५८६ मा बाबेलीयाहरूले पहिलो मन्दिरको विनाश गरेको घटनालाई तथा सन् ७० मा टाइटसद्वारा दोस्रो मन्दिरको विनाश भएको घटनालाई स्मरण गर्दछ। यी दुवै विनाशहरू एउटै पात्रो-मितिमा भएका थिए—हिब्रू महिनाको अभको ९औं दिनमा (जो सामान्यतया ग्रेगोरियन पात्रोअनुसार जुलाई वा अगस्टमा पर्दछ)। जब सिस्टर ह्याइटले यरूशलेमको विनाशलाई अन्तिम दिनहरूमा “मानिसहरूको प्राणलाई परीक्षा गर्ने समय” सँग समरेखित गर्नुहुन्छ, तब उहाँले दुईवटा विनाशहरू पहिचान गरिरहनुभएको छ, जसले दुवैले निकट भविष्यमा आउने आइतबारको व्यवस्थालाई दृष्टान्तस्वरूप चित्रण गर्दछन्।

दानिएल ११ को सोहीँ पदले त्यस आइतबारको व्यवस्था-लाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र यो एकचालीसौं पदसँग मेल खान्छ। इजकिएलमा यरूशलेमको विनाशलाई आइतबारको व्यवस्थामा बुद्धिमान् र मूर्ख कन

“आफ्नै आध्यात्मिक पतनप्रति शोकाकुल नहुने, न त अरूका पापहरूका निम्ति विलाप गर्ने वर्ग, परमेश्वरको छापविना छोडिनेछ। प्रभुले आफ्ना सन्देशवाहकहरूलाई—आफ्ना हातमा संहारका हतियार लिएका पुरुषहरूलाई—यो आज्ञा दिनुहुन्छ: ‘तिमीहरू त्यसको पछिपछि सहरभरि जाओ, र मार; न तिमीहरूको आँखाले दया गरोस्, न तिमीहरूले करुणा देखाओ: वृद्ध र जवान, कुमारीहरू, साना बालबालिका, र स्त्रीहरू—सबैलाई पूर्णतः मार; तर जसमा यो चिन्ह छ, त्यस्तो कुनै मानिसको नजिक नजाओ; र मेरो पवित्रस्थानबाट आरम्भ गर। तब तिनीहरूले घरको सामुने भएका वृद्ध पुरुषहरूबाट आरम्भ गरे।’

“यहाँ हामी देख्दछौं कि परमेश्वरको क्रोधको प्रहार सबैभन्दा पहिले मण्डली—प्रभुको पवित्रस्थान—माथि पर्यो। ती प्राचीन पुरुषहरू, जसलाई परमेश्वरले महान् ज्योति दिनुभएको थियो र जो जनताको आत्मिक हितका रक्षकको रूपमा उभिएका थिए, तिनीहरूले आफूमाथि राखिएको भरोसालाई विश्वासघात गरे। तिनीहरूले यस्तो धारणा लिए कि पहिलेका दिनहरूमा जस्तै चमत्कारहरू र परमेश्वरको शक्तिको विशेष प्रकटता अपेक्षा गर्नुपर्ने आवश्यकता छैन। समय बदलिएको छ। यी शब्दहरूले तिनीहरूको अविश्वासलाई अझ बलियो बनाउँछन्, र तिनीहरू भन्छन्: प्रभुले न त भलाई गर्नुहुनेछ, न त अनिष्ट नै गर्नुहुनेछ। उहाँ आफ्ना जनहरूलाई न्यायमा दण्ड दिन अत्यन्त दयालु हुनुहुन्छ। यसरी ‘शान्ति र सुरक्षा’ भन्ने पुकार ती मानिसहरूबाट उठ्छ जो फेरि कहिल्यै तुरहीझैँ आफ्नो स्वर उचालेर परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूका अपराधहरू र याकूबको घरानालाई तिनीहरूका पापहरू देखाउनेछैनन्। नभुक्ने यी गूँगा कुकुरहरू नै अपमानित परमेश्वरको न्यायोचित प्रतिशोध भोग्नेहरू हुन्। पुरुषहरू, युवतीहरू, र साना केटाकेटीहरू सबै एकसाथ नाश हुन्छन्।”

“जुन घृणित कर्महरूका कारण विश्वासीजनहरूले सुस्केरा हाल्दै र विलाप गर्दै थिए, ती त सीमित मानवीय आँखाले देख्न सकिने मात्र थिए; तर तिनभन्दा धेरै नै भयानक ती पापहरू, जसले शुद्ध र पवित्र परमेश्वरको ईर्ष्यालाई उत्तेजित तुल्याए, प्रकट गरिएका थिएनन्। हृदयका महान् खोजी गर्

यरूशलेमको विरुद्ध आफूलाई खडा गरेको छ। इजकिएल 24:1, 2.

यस मितिमा, जुन अन्य बाइबलीय साक्षीहरूद्वारा पनि स्थापित गरिएको छ, अठार महिनासम्म चल्ने एउटा घेराबन्दी आरम्भ भयो। त्यस मितिमा इजकिएलकहाँ आएको परमप्रभुको वचन उम्लिरहेको भाँडो र त्यसपछि ठूलो आगोद्वारा चित्रित रक्तपातपूर्ण नगरको दृष्टान्तबाट बनेको थियो। त्यो दृष्टान्तले स्पष्ट रूपमा यरूशलेममाथिको न्यायलाई जनाउँछ, र सोही अध्यायमा त्यसको पश्चात् इजकिएलकी पत्नीलाई आघातद्वारा विश्राम दिइनु पनि अन्ततः पवित्रस्थानलाई नष्ट गर्ने घेराबन्दी सुरु भइसकेको थियो भन्ने प्रतीकको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

फेरि परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भन्दै, हे मानिसका पुत्र, हेर, म एकै चोटिमा तेरा आँखाको चाहना तँबाट खोस्नेछु; तैपनि तँ न विलाप गर्नेछस् न रुनेछस्, न तेरा आँसु बग्नेछन्। सुस्केरा हाल, तर ठूलो स्वरमा नरो; मृतकका लागि शोक नगर्नु; आफ्नो शिरको पगडी बाँध, आफ्ना खुट्टामा जुता लगाऊ, आफ्ना ओठ नढाक, र मानिसहरूको रोटी नखाऊ। यसरी मैले बिहान मानिसहरूसित बोलेँ; र साँझ मेरी पत्नी मरिन्; अनि बिहान मैले आज्ञा पाएअनुसार नै गरें। इजकिएल २४:१५-१८।

तब यहजेकेलका वरिपरिका मानिसहरूले दृष्टान्त र तिनकी पत्नीको मृत्युको अर्थ सोधे।

तब मानिसहरूले मसँग भने, “तिमीले यसरी जे गरिरहेछौ, यी कुराहरू हाम्रो लागि के हुन् भन्ने हामीलाई बताउनेछैनौ?” तब मैले तिनीहरूलाई उत्तर दिएँ, “परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भन्दै, ‘इसाएलको घरानासँग भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म मेरो पवित्रस्थानलाई अपवित्र तुल्याउनेछु—तिमीहरूको शक्तिको गौरव, तिमीहरूका आँखाको अभिलाषा, र तिमीहरूको प्राणले दया गर्ने वस्तु; अनि तिमीहरूले पछाडि छोडेका तिमीहरूका छोराछोरी तरवारले ढल्नेछन्।’” इजकिएल 24:19-21.

यस खण्डमा यहजेकेलकी पत्नी र पवित्रस्थान दुवैलाई “तिम्रा आँखाहरूको अभिलाषा” भनेर पहिचान गरिएको छ। बाइबलीय इतिहासकारहरूले घेराबन्दी अठार महिना

यहेजकेलकी पत्नीको मृत्युको चिन्ह यरूशलेम र मन्दिरको चाँडै आउन लागेको विनाश तथा त्यसपछि बाबेलको बन्दीवासको सङ्केतात्मक पहिचान थियो। दानिएलद्वारा कथित उजाड पार्ने घृणित वस्तुको चिन्ह विनाशबाट उम्कनका लागि एक चेतावनी थियो, तर दुवै घेराबन्दीको आरम्भमा एउटा चिन्ह रहन्छ।

चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाअघि एक भविष्यसूचक घेराबन्दी हुनेछ, र इजकिएलकी पत्नीको मृत्यु त्यो प्रतीक हो कि लाओडिसियाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीलाई पूर्ण रूपमा पार गरिसकिएको छ; जबकि इजकिएल एक लाख चवालीस हजारको प्रतीक हुन्, र घेराबन्दीको आरम्भमा उठाइने झण्डाको पनि प्रतीक हुन्। इजकिएल बाबेलको घेराबन्दीको आरम्भमा एक लाख चवालीस हजारको झण्डा हुन्, र आरम्भमा हुने उजाड पार्ने घृणित कुराको चिन्ह रोमको “चिन्ह” हो। एउटा चिन्हले आन्तरिक चेतावनीतर्फ बोल्छ र अर्कोले बाह्य चेतावनीतर्फ। निश्चय नै सन् 66 मा ख्रीष्टियनहरूलाई एउटा चेतावनी दिइएको थियो, तर चेतावनीको चिन्ह रोम थियो। बाबेलको विनाशमा दिइएको चिन्ह इजकिएलकी पत्नी थिइन्। रोम त्यो वर्ग हो जसले पशुको छाप ग्रहण गर्छ, र इजकिएल तिनीहरूको चिन्ह हुन् जसले परमेश्वरको मोहोर ग्रहण गर्छन्।

दुई अन्त्यकालीन अवधिहरू

पहिलो घेराबन्दी अठार महिनासम्म रह्यो र दोस्रो घेराबन्दी चार वर्षसम्म रह्यो। दुवै घेराबन्दीले आफ्नो “झन् प्रत्यक्ष” परिपूर्ति अन्तिम दिनहरूमा पाउँछन्, र दुवै घेराबन्दीहरू प्रकाश ९:१५ मा अवस्थित तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनको भविष्यवाणीसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित छन्।

प्रकाशितवाक्य ९:१० का पाँच महिनाको आरम्भमा त्यस्तो इतिहास समावेश थियो, जसले अठतीस-वर्षीय अवधिलाई चिह्नित गर्दछ, जुन चार-वर्षीय घेराबन्दीमा पुगेर समाप्त हुन्छ; यो अठतीस संख्यासँग सम्बन्धित छ र यसले इस्लामको उदयलाई पहिचान गरायो। त्यो चार-वर्षीय घेराबन्दीले आफ्नो समकक्षता त्यस इतिहासमा पाउँछ, जुन बेला (पाँच महिना) एक सय पचास वर्ष समाप्त भए र तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिन आरम्भ भए। यो २७ जुलाई १४४९ मा आरम्भ भयो, र चार वर्षपछि, इस्लामले कन्स्टान्टिनोपलविरुद्ध प

यो ध्यान दिन अति आवश्यक छ कि म सेस्टियसको अल्फा प्रतीकदेखि टाइटसको ओमेगा प्रतीकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अवधिमा “inclusive” तथा “exclusive” दुवै प्रकारको गणना प्रयोग गरिरहेको छु। यसले एउटै इतिहासद्वारा समयका दुई अनुप्रयोगहरू प्रतिनिधित्व गरिएका छन् भन्ने चिन्हित गर्दछ। हामीले यस बाइबलीय सिद्धान्तसँग पहिले नै व्यवहार गरिसकेका छौं, जब हामीले (धेरै लेखहरू अघि) येशूको कैसरिया-फिलिप्पी (पानियम) भ्रमण र उहाँको रूपान्तरण पर्वततर्फको यात्राबीचको समयलाई विचार गरेका थियौं। दुई बाइबलीय लेखकहरूले छ दिनको अभिलेख गरेका छन् र एकले आठ दिनको।

छ दिनपछि येशूले पतरस, याकूब, र उनका भाइ यूहन्नालाई साथ लिएर तिनीहरूलाई अलग्गै एक उच्च पर्वतमा लैजानुभयो। मत्ती १७:१।

छ दिनपछि येशूले पत्रुस, याकूब र यूहन्नालाई आफूसँग लिएर तिनीहरूलाई अलग्गै एक अग्लो पर्वतमा लैजानुभयो; र उहाँ तिनीहरूका सामु रूपान्तरित हुनुभयो। मर्कुस ९:२.

अनि ती भनाइहरूको करिब आठ दिनपछि यस्तो भयो कि, उहाँले पत्रुस, यूहन्ना र याकूबलाई साथ लिनुभयो, र प्रार्थना गर्न पहाडमा उक्लनुभयो। लूका ९:२८।

यरूशलेमको विनाशको उत्तरकालीन दिनहरूमा अझ “प्रत्यक्ष” अनुप्रयोग छ, र त्यो विनाश बाबेल र रोमद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका दुई साक्षीहरू हो। ती दुई साक्षीहरू एक-अर्कासँग मेल खान्छन्, तर सत्यलाई अझ प्रबल बनाउनका लागि भिन्न तथा अपरिहार्य भविष्यसूचक विशेषताहरू प्रदान गर्दछन्। रोमद्वारा गरिएको घेराबन्दी (६६ देखि ७०) चार वर्षको थियो, जसले साढे तीन वर्षलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। साढे तीन वर्षले पवित्रस्थान र सैन्यदलको कुल्चाइसँग सम्बन्ध राख्दछ, जुन दुवै मूर्तिपूजकता र पापसीद्वारा सम्पन्न गरियो। पापसीद्वारा गरिएको कुल्चाइ प्रतीकात्मक साढे तीन वर्षसम्म रह्यो, जसको पूर्वछाया रोमद्वारा गरिएको घेराबन्दीका वास्तविक साढे तीन वर्षमा देखाइएको थियो।

त्यो चार-वर्षीय घेराबन्दीले त्यस भविष्यसूचक रेखासँग सम्बन्ध पनि जोड्छ, जसले इस्लामको उठाइ र त्यसपछि पहिलो र दोस्रो अनि तेस्रो स्वर्गदूतहरूको आन्दोलनको उठाइलाई पहिचान गर्दछ। सेस्टियसदेखि टाइटससम्मको अवधि पापीय रोमको चक्रसँग पनि र इस्लामको चक्रसँग पनि प्रतिच्छ

रोमद्वारा ल्याइएको विनाशमा समयका यी दुई हिसाबहरू पाइन्छन्, (मूर्तिपूजक तथा पोपसम्बद्ध दुवै), र अर्को हिसाब इस्लामको भविष्यसूचक चक्रसँग जोडिएको छ। यी विशेषताहरू यरूशलेमका अल्फा र ओमेगा विनाश दुवैमा पाइन्छन्।

सेस्टियस र टाइटससँग सम्बन्धित यरूशलेमको चार-वर्षीय घेराबन्दीले एउटा भविष्यसूचक रेखाको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन अठतीस-वर्षीय अवधिबाट आरम्भ भएको थियो र चार-वर्षीय घेराबन्दीसँगै समाप्त भयो, जसले इस्लामको उचालिनुलाई प्रतीकित गर्दछ; अनि त्यही एउटै रेखामा अन्तिम चार-वर्षीय अवधिले एक लाख चवालीस हजारको ध्वज उचालिनुलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

हामी यी कुराहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।